

Reduta szermierzy: Popisy szermierskie. P. Pochwański jako Cyrano de Bergerac i por. Zabielski jako Aramis w karykaturalnym starciu.

Dowiedziała się, iż młody uczeń jej męża ma zamiar złożyć jej wizytę kondolencyjną.

Nie mogła mu tego odmówić i przyjęła go u siebie w saloniku z głębokim westchnieniem. Uczeń Tao był bardzo młody i elegancki. Bardzo dużo mówił o jej mężu i najwięcej o niej samej.

Powiedział nawet, że ją kocha.

Słuchała go z zapartym oddechem.

Młody uczeń przyrzekł, że ją znów odwiedzi.

Tymczasem Lui siedzi nad grobem męża i wachlarzem osusza mokrą ziemię.

Mędrzec Tien-Tien zadumał się i rzekł głośno:

— Młodość szybko mija... Trzeba korzystać z czasu... A jednak ta kobieta jest uczciwą — nie łamie przysięgi, danej mężowi na łożu śmierci...

Od wydawnictwa.

W numerze niniejszym podajemy czytelnikom pierwszy z cyklu dwóch artykułów o arcydziełach tkactwa i haftarstwa zagranicznego w zbiorach Krakowskich, użyczony nam łaskawie przez znakomitego historyka sztuki, profesora Wszechnicy Jagiellońskiej Jerzego hr. Mycielskiego. Kolekcja tych tkanin stanowiących własność Narodu a odzyskanych na szczęście z Moskwy, posiada tak olbrzymią wartość, że w pozycjach majątku państwowego pokrywa znaczną część długów Polski. Daje to chyba dość jasne pojęcie o wartości materialnej tych zbiorów.

Jeśli chodzi o wartość ich artystyczną — to tylko odesłać możemy czytelników do źródła najbardziej autorytatywnego: do artykułu tak świetnego znawcy, jakim jest prof. Mycielski w numerze niniejszym „Nowości”.

W następnym numerze zamieścimy ciąg dalszy i zakończenie, zawierające rewelacyjne wprost informacje o wspaniałych haftach francuskich ze zbiorów hr. Pusłowskich.

W dniu 15 marca rozpoczynamy w naszym dodatku powieściowym druk **opowieści z pustyni arabskiej p. t.**

Jej chłopiec

pióra wykwintnego poety lwowskiego p. T. M. Nitmana, który kreśli przygody niezwykle i fantastyczne młodego żołnierzyka, hen w piaskach pustyni arabskiej, i tęsknotę matki oczekującej z drżeniem na powrót „Jej chłopca”. Opowieść tą drukować będziemy z artystycznymi ilustracjami znanego artysty-malarza p. Alfreda Żmudy.

Ponadto możemy się podzielić z czytelnikami miłą wiadomością, że zapewniliśmy sobie regularne nadsyłanie fotografii z biur fotograficznych w Paryżu, Pragi czeskiej i Berlina, które od następnego numeru stale zamieszczać będziemy.

Jubileusz Marjana Jednowskiego.

W zeszłym numerze pisaliśmy o jubileuszu Marjana Jednowskiego, najwybitniejszego artysty teatrów krakowskich. W dzisiejszym — umiesz-

Marjan Jednowski w karykaturze artysty malarza p. A. Gerzabka.

czamy jego karykaturę oraz fotografię, przedstawiającą znakomitego aktora na scenie teatru po jubileuszowym przedstawieniu p. t. „Rozkosz Uczciwości” wraz z podarunkami i kwiatami, którymi

został formalnie zasypany. Prócz całego „ogrodu” kwiatowego, ofiarowano mu parę cennych obrazów oraz bogatą srebrną zastawę stołową.

Każde ukazanie się jubilata na scenie wywoływało niemiłą burzę oklasków.

Księga pamiątkowa wielkiej wojny

Jest do nabycia w Admin. „Nowości Ilustr.”.

Reduta szermierzy.

Roztańczony Kraków nie wyczerpał jeszcze bogatego repertuaru zabaw. Oto przed paru dniami odbyła się Wielka Reduta szermierzy, która bezsprzecznie była jedną z najpiękniejszych zabaw krakowskich. Na tle zieleni i dekoracji pięknie uwidatniały się przepyszne kostjmy i toalety.

Ogólną uwagę zwracał kostjum wschodni p. Walerjanowej Goetlowej, który zdobył pierwszą nagrodę.

Nagrodę za najkomiczniejszy kostjum otrzymał p. Girtler; zaś w konkursie piękności nagrody otrzymały panie Zbucka, Pawlikowska, Winklerowa i Lindówna. Jedną z najciekawszych atrakcji zabawy był konkurs szermierzy, który publiczność przyjęła z żywym zadowoleniem.

Wśród obecnych zauważyliśmy wiele wybitnych osobistości ze świata naukowego, artystycznego, wojskowego, prasy oraz przedstawicieli władz z p. wojewodą Kowalikowskim na czele.

Wesoła zabawa trwała do białego rana i została przemiłe wspomnienie.

„Świerszcz za kominem”.

(Z teatru im. J. Słowackiego).

Było to jedno z najpiękniejszych przedstawień w Teatrze miejskim. Pogodna, pełna sentymentu i uroku opowieść zimowa Dickensa rozsunęła swój czar na całą salę i panowała nad nią niepodzielnie.

Opowieść o ludziach, którzy mają w piersiach swych serca gołębie, serca jasne i proste, tę prostotę szlachetną, która nieraz — sama nie wiedząc o tem, równoznaczną jest z najwyższym patosem wielkoduszności.

Opowieść o ognisku domowym, o jego cieple i blasku, które rozjaśnia czoła najbardziej zachmurzonym ludziom i blaskiem swym topi i łamie skrzepłe lody najbardziej gorzkiego egoizmu.

Przez tę apoteozę domu rodzinnego i ogniska, przez apoteozę home'u, opowieść tak bardzo angielska, — i jednocześnie tak bardzo ludzka.

Jedna z najpiękniejszych perełek twórczości Dickensa.

Stała się ona na scenie naszej również jedną z perełek repertuaru.

Pani Wysocka sięgnęła po laury teatru Artystycznego-Stanisławskiego w Moskwie, który pierwszy w Europie spróbował tę powiastkę przetranspor-

Jubileusz Marjana Jednowskiego: Artysta na scenie wśród powodzi kwiatów i podarków.